

Jeg mener, at det sådan set også hører hjemme i den her diskussion, når vi taler om globaliseringen, om jobsikkerheden og om at kunne udvikle sig på arbejdet, så man måske kan flytte sig, hvis ens arbejdsplads flytter sig et helt andet sted hen. Den side af globaliseringen taler vi sjovt nok ikke rigtig om, for der er det nedskæring på nedskæring på nedskæring. Det synes jeg er bekymrende. Lad os bare tale om globalisering. Vi sover med støvlerne på, og vi har mange konkrete forslag med hensyn til, hvordan man bevarer arbejdspladser.

Det lyder på ministeren, som om det der med kvalitetssikring er en lille smule besværligt, for nu får vi en handlekraftig bestyrelse, som jo bl.a. er handlekraftig, fordi det er ministeren selv uden råd eller indstilling fra nogen, som helt på egen hånd peger på en håndfuld bestyrelsesmennesker, der skal sidde i et lukket lokale og fordele pengene.

Skal jeg forstå ministerens bemærkninger på den måde, at det dér med kvalitetssikring, som vi kender det fra vores forskningsrådgivende system, er for besværligt til højteknologi? Er det det, det går ud på?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Problemet med både hr. Ole Sohn og fru Lene Jensen er, at de ikke forholder sig til det, der er på dagsordenen i dag. De taler om alle mulige andre ting, om procenter og om helt andre dagsordener i Folketinget. Hvis vi holder os til det, der er på dagsordenen, mangler jeg igen et alternativ. Jeg har ikke fået at vide, hvad det er, fru Lene Jensen og hr. Ole Sohn og for den sags skyld fru Margrethe Vestager vil gøre. Man vil bare slå ud med armene og forsøge at komme med noget mere af det, vi har, osv.

Kl. 15.50

Vi kommer med noget konkret nyt, som vi mener er løsningen på det problem, vi står over for. Det savner vi, og derfor vil jeg på det konkrete spørgsmål om kvalitetssikringen svare, at det nye her netop er, at vi både tager forskning og innovation. Den tættere kobling tror vi på, og det er der altså åbenbart mange der tror er en rigtig god idé.

Så kan vi da ikke bede det forskningsrådgivende system om at vurdere innovationen. Det hører da ingen steder hjemme. Man må da forholde sig til det, der står i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det er altså skrappt. Det er altså et eller andet sted skrappt at skulle stå og få smidt i hovedet, at man kun taler om procenter og snakker udenom, når det er den samme minister, som har stået og brugt praktisk talt al sin taletid på at jonglere med milliarder, der ikke er der eller gerne skulle være der, eller hvordan det er med det. Det synes jeg er skrappt.

Men lad os endelig tale om det, det handler om. Lad os tale om, hvordan vi bruger vores forskningspenge i Danmark. Der er ikke for mange af dem, det er vi i hvert fald enige om. Der er ikke for mange af dem, så lad os tale om, hvordan det er, vi bruger dem.

Hvad er det, der gør, at ministeren ikke har så meget tro på sit eget system, at han tror på, at det er dem, som ved noget om forskning, som faktisk har papir på det, og som er nogle kloge hoveder, der har brugt år af deres liv på at kunne vurdere sådan noget som det her, der – i samarbejde med erhvervslivets folk, præcis sådan som vi ser det i Det Strategiske Forskningsråd – kan vurdere det? Hvad er det, der gør, at ministeren ikke har tillid til det system?

Hvis det er så tungt og ufleksibelt, som ministeren siger det er, var det måske det, vi skulle lave om?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jamen jeg er fuld af tillid til det system, og det synes jeg også at Folketingets partier sammen med regeringen har udvist, ved at man til Det Strategiske Forskningsråd i år har bevilget 982 mio. kr.

Vi er fulde af tillid til systemet, men det her er en anden opgave, og man kan da ikke bede Det Strategiske Forskningsråd om at forholde sig til noget, der er blandet innovation ind i. Det står klart i lovforslaget, det er tilkendegivet her fra talerstolen og også i samrådet, at det forskningsfaglige selvfølgelig skal testes i forskningsrådene – det kan være i Det Strategiske Forskningsråd, det kan være i Grundforskningsfonden – derom er der ingen tvivl.

Men det, der er det nye her, er jo netop, at vi kobler innovation og forskning tættere sammen, fordi vi tror, at det er nødvendigt i dag, hvis det er således, at vi skal kunne betjene det erhvervsliv, som gerne både skulle skaffe beskæftigelse og skabe nogle produkter, som kan klare sig på de internationale markeder. Så enkelt er det.